

de bedste Betingelser for, at Banen kunde gennemføres i denne Rigsdagssamling, og jeg synes egentlig, det var godt, om det kunde ske. Egnen deroppe har et naturligt og rimeligt Kruv paa at faa at vide, om den virkelig skal have den Bane, som for mange, mange Aar siden er lovet den, og i Forhold dertil er Spørgsmaalet Ørre eller Aulum et overordentligt lille Spørgsmaal. Det synes jeg, ærede Medlemmer ogsaa skulde erkende.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hedegaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Hedegaard: Jeg vil gerne gøre den korte Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Lillelund, at naar han siger, at Banen har været vedtaget over Ørre to Gange, er det formentlig en Huskefejl. Den har været vedtaget over Ørre en Gang og over Aulum en Gang. (Lillelund: To Gange her i Tinget). Ja, ved anden og tredie Behandling her i Tinget, men den har kun været vedtaget en Gang, og for saa vidt staar de to Linier lige, og efter dette skulde Ministeren have valgt det rette. Det ærede Medlem Hr. Lillelund talte om, at Rigsdagen maa tage sit Ansvar, og drog en Sammenligning med en Bane fra Randers til Aarhus, hvor der er nævnt et Punkt, men her paa denne Bane er der nævnt to Punkter, baade Vildbjerg og Feldborg, og mellem disse to Punkter Vildbjerg og Feldborg er der ikke meget længere end mellem Feldborg og Skive, og der forlanger man ikke Punkter nævnt. Man vil altsaa ved denne Lejlighed slaa fast, at vi skal nævne alle Stationerne ved denne Bane. Hvis det skal ske ved denne Lejlighed, saa er det vist første Gang, det sker. Saa maatte vi ogsaa nævne, hvor Banen skal gaa videre mellem Feldborg og Skive.

Jeg vil takke den højtærede Minister for hans Tilsagn om en velvillig Forhandling om Tilskuddets Størrelse. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem, som har fremdraget dette Spørgsmaal, i, at for denne Egn har det overordentlig stor Betydning. Jeg haaber, vi kan finde en Form, som maaske kan lette Egnen noget med Hensyn til det Tilskud, som skal gives derfra.

Endvidere vil jeg takke Ministeren, fordi han tager saa jævnt og praktisk paa Sagen. Jeg tror som han, at vi denne Gang har de allerbedste Betingelser for at faa Banen gennemført, og jeg vil sige,

at hvis denne Bane ikke bliver gennemført, saa bliver det ikke Ministeren, der faar Utak fra de fattige Egne derude, men de Medlemmer, som stiller Ændringsforslag, for man kan ikke være blind for, at hvis der ikke stilles Ændringsforslag til Lovforslaget, som det foreligger, kan det gennemføres. Det har vi de ærede Ordføreres Ord for.

Med disse Ord skal jeg saa varmt som muligt anbefale Lovforslaget.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Vesterager har Ordet for en kort Bemærkning.

Vesterager: Der er fremkommet et Par Bemærkninger, jeg gerne vil have Lov til at sige et Par Ord om. For det første talte det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen om, at Stationen Videbæk var uheldigt beliggende, — det var, hvad jeg havde sagt. Men naar Forholdet er det, at der har Besigtigelseskommissionen Hovedindflydelsen — hvad jeg erkender den har —, saa ligger deri jo i Virkeligheden en Hovedgrund til at være betænkelig ved at give Besigtigelseskommissionen Magten over hele Banelinien. Man kan ikke, som det ærede Medlem gør, ræsonnere som saa: vi kan ikke forhindre, at Besigtigelseskommissionen faar stor Indflydelse paa Stationernes Beliggenhed. Det anerkender jeg fuldt ud, at vi ikke kan, men man kan sige, at naar Besigtigelseskommissionen kan lægge Stationerne uheldigt baade med Hensyn til Byen og Befolkningen, saa er det en farlig Sag, at Rigsdagen giver hele sin Indflydelse fra sig med Hensyn til en stor Jernbanestrækning, saa at Besigtigelseskommissionen ved et Jernbaneanlæg faar Lov til at bestemme Retningslinien for flere Miles Vedkommende. Det er det Ræsonnement, jeg har brugt, og jeg mener, det er fuldkommen korrekt.

Saa talte det ærede Medlem ogsaa om, at der vil gaa en Aarrække, før vi faar Banen gennemført. Det mener jeg ogsaa. Men den Aarrække vil ikke være en Aarrække i Fred, hvis vi overlader Sagen til Besigtigelseskommissionen, men det vil blive en Aarrække med Kamp, hvor der bestandig vil være Uro paa den Egn, og hvor der vil komme den ene Henvendelse efter den anden fra den. Derfor mener jeg, at Rigsdagen har en Forpligtelse til at tage sit Ansvar, for saa ved Befolkningen, hvad den har at rette sig efter, og det Ansvar maa vi tage for hele Folkets Øjne og ikke skyde det over